

Передплата

«РУСЛАНА» виходить в Австрії:

за чл. рік 30 пер.
в рік 10 пер.
в чвер. року 5 пер.
в місяць 70 пер.

За границею:

чл. рік 16 рублів
або 36 фравків
в рік 8 рублів
або 18 фравків

Податок число по 10 сот.

РУСЛАН

«Барви ми очи і думи ми жаром: а не возьмем мщести і віри не возьмем, бо руске ми серце і віра руска.» — В Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят в 5½ год. поноудня.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровского (Хорунжини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гансмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатаніє вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Гелос Є. Е. Митрополита до руского народа.

(+) У великоднім (85) числі подали ми проповідь Є. Е. Митрополита Шептицького, виголошену в велику п'ятницю після виставлення плащениці в архикатедральнім храмі св. Юра до численно зібраних на богослуженє вірних. Націхована глибокою релігійністю, а заразом горячою любовію до руского народа взнесла проповідь найвисшого Архипастаря Руско католицької Церкви має не лише велике значінє релігійне, але також незвичайну досяглість національно-політичну. Вказавши на потребу покаяня не лише за свої гріхи, але й за гріхи всіх людей, рішучо осудив Митрополит мерзенний злочин, сповнений недавно молодим чоловіком, що лише з імени був християнином. Така зневага Божого закона мусить викликати рішучий протест обуреня і відрази не тільки всіх християн, але взагалі всіх культурних людей. А такий рішучий осуд видав наш Архипастир і з народно-русского становища, бо злочинами поповненими з мнимого патриотизму не служить ся народови, бо се є також злочин против власного народу і вітчизни. Злукою такого мерзенного злочину із службою для народу каляє ся саму справу і ідею народну, а злука така може виродити ся хіба в нещаснім, божевільнім умі.

Зазначенє з найвисшого архієрейского становища, що ми осуджуємо з обуренєм і відразою сей кривавий злочин не лише яко християни, але й яко Русини, бо народній справі не можна служити з закрівавленими руками — має незвичайно важне значінє супроти помішаних або невироблених в деяких головах поглядів про справдешній патриотизм, про справдешню службу народну, про народну ідею.

Митрополит вказав при тім на ту велику небезпечність, яка грозить рускому народови, що появляють ся серед него що раз численніше люди, котрі в політиці позбули ся не лише християнської етики, але відкидають всякий моральний закон і пхають нарід над пропасть, а находять ся і такі, що боять ся сьміло і отверто стати в обороні Божого закона і св. віри, щоби осуджуючи злочин, не наразити ся на докір недостачі патриотизму. Така хиткість і така боязнь виходить на шкоду рускому народови, бо неприязне єму дневникарство доходить до шкідних для руского наро-

ду висновків, мов би то загал рускої суспільности, а бодай поважне серед него сторонництво згоджувало ся з тим злочином або єго оправдувало, що може накликувати на руский нарід з боку державних властей несправедливі переслідованя і може довести до ще більшого замотаня і заострення межинародних відносин в краю.

Промова Є. Е. Митрополита має також програмове значінє для провідників руского народу і для всіх щирих народолюбців. «Народови служить ся любовію, працею, пожертвованєм, сьвятостию і чеснотою». Отже на тих основах треба змагати до відродин нашої суспільности, до подвигненя руского народу з єго занепаду духового, національного і народогосподарского. В тім напрямі передовсім покликане трудити ся руске доховенство, щоби ті ідеальні змаганя зацплити і плекати в широких верствах народних, а також руске учительство, щоби ті благородні почуваня виробляти у молодіжи. Отсе дорога до поступу і розвитку руского народа!

Новий намісник Галичини.

(Δ) Намісником Галичини іменований др. М і х а і л Б о б ж и н ь с к и й, професор ягайлонського університету, посол держ. ради, бувший віцепрезидент Ради шк. кр. Справа сего іменованя була уже постановлена перед кількома днями, а коли ще перед кількома місяцями гр. Потоцький виявив в міродатних кругах замір уступленя із свого становища, сам вказував на дра М. Бобжиньского яко свого наслідника. Тимто всі інші кандидатури, які висовувано в тих двох тижнях, були лише комбінаціями політичних сторонництв і дневникарів.

Др. М. Бобжиньский є найвизначнішим представником краківського сторонництва і займав в державній раді і в краківім соймі все провідне становище та наслідком своїх політичних спосібностей, глибокого знаня і основної науки, та великого досьвіду мав незвичайний вплив на хід і розвиток політичних справ в державній раді і в соймі. При всій своїй консервативній вдачі др. Бобжиньский умів однак числити ся з поступом часу і оправданими домаганями широких верств народних і дійсними обставинами, не дбаючи зовсім о дешево популярність. Хоч був спершу противником виборчої реформи в держ. раді, одначе скоро она станула на дневнім порядку, піддержував її із своїм сторонництвом на основі ухвал виборчої комісії, як небудь кільканайцять крайних консерватистів з дром Козловским були сему противні. Він головноводів до злуки людовців з польським ко-

лом і зазначив тим, що уміє змаганя і погляди свого сторонництва підчинити загальним інтересам.

По єго сильній індивідуальности і великій рішучости, по єго бистрім умі і визначнім таланті адміністративнім, можна сподівати ся, що др. М. Бобжиньский зуміє удержати лад, спокій та порядок в краю і довести до вирівнаня межинародних взаємин. Є він противником всякого розстрою і розладу, одначе не буде боевим намісником (Kampfstatthalter), як всякі часописи намагали ся єго представити, а не сумніваємо ся, що яко намісник буде зарівно справдешливий для обидвох народностей в краю, для Поляків і Русинів. Неоправданим є твердженє „Діла“, мовби то др. Бобжиньский був завзятим ворогом руского народу, або замітка «Свободи», начеб він висловив ся, що «нищив би Русинів, як би став намісником», так само, як безосновне є також твердженє „Галічаніна“, мов би «едукативна система дра Бобжиньского» довела до „гайдамаччини“ в Галичині. Яко віцепрезидент Ради шк. кр. пособляв він розвиткови руского шкільництва, помножуваню руских катедр університетских і розвиткови руского письменства на народних основах. Яко муж справдешньої науки виробив він собі самостійний погляд на межинародні відносини в краю і на польско-руску справу і був усе приступним для всякого розумного і оправданого домаганя та не давав ся руководити дневникарскими баламутствами. Тим то можемо сподівати ся, що на новім а велими труднім і одвічальнім становищі зуміє др. М. Бобжиньский бути справдешливим для обидвох народів і з свого становища зарівно буде пособляти їх культурному розвиткови та мирному полагожденю межинародних взаємин.

З життя і діяльности дра М. Бобжиньского.

(×) Іменований намісником Галичини др. Б о б ж и н ь с к и й уродив ся в Кракові 30. вересня 1849 р., скінчив там гімназійальні науки і правничий виділ на ягайлонськім університеті і осягнув 1872 ступінь доктора прав. Уже в слідуючім році габілітував ся на доцента історії польского права, а сучасно служив в скарбовій прокуратурі. Дня 12. цвітня 1877 став надзв. професором, а 12. листоп. 1879 звичайним німецького і польского права в ягайл. університеті. Від 1878 р. був директором кр. архіву в Кракові, членом центр. комісії для дослідів і удержаня пам'ятників історії і штуки, а відтак став членом академії наук в Кракові і в Празі. Уже небавом після габілітації розпочав др. Бобжиньский вельми живу діяльність на полі наукового письменства і оповістив цілий ряд історичних розвідок на основі жерел. Яко оден з найревнейших співробітників „Starodawnych prawa polskiego pomników“ вихиснував до-

сліді тих праць в численних розвідках (около 20) з історії і права польського. Найважнішим тим однак єго твором є Dzieje Polski, котрі дїждали ся кількох видань і перекладу на московську мову, а позаяк не вагав ся висловити там правду в очи, викликали они численні і вельми острі критичні оцінки Ліскового, Шуйського, Калінки, Авг. Соколовського і ин., на котрі він відповідав в брошурах „W imię prawdy dziejowej“, „O podziale history polskiej na okresy“. Провідна гадка єго історії містила ся в тім, що причиною упадку Польщі треба глядіти у внутрішнім розладі, який став протяглою недугою Польщі від XVI ст. Докорювано авторови, що дискредитував останних Ягайлонів і багато визначних хвиль польської минувшини, в котрих добачувано доси славу народа. Мимо сеї строгої критики др. Бобжинський піддержував з цілою рішучістю свої погляди, котрими він історично удокументував політичну програму консервативного сторонництва, котрого провідником був др. Дунявський.

Вибраний в 1885 р. з більшої власности краківського округу до держ. ради вступив на політичне поле і дав ся пізнати яко оден з найвизначніших бесідників польського кола. В 1887 виступив проти змагань гр. Таффого розбиття зєдиненої правлиці (т. зв. залізного перстеня) а в 1889 визначив ся в розправі над внесеном кн. Ліхтенштайна яко прихильник ісповідної школи. Вправді з формального згляду заявив ся проти внесення, одначе згоджував ся на єго засади, яко відповідні історичному становищу католическої Церкви в Польщі і народній традиції, позаяк католическа Церква є могутнім заборолом польської народности, культури і мови супроти православного Сходу і уможливає порозумінє між Поляками а Русинами. Ся промова викликала велике зворушенє і навела на бесідника неприязнь ліберальних Німців.

Мандат до держ. ради зложив др. Бобжинський, ставши в 1890 р. першим віцепрезидентом кр. Ради шкільної, а уступивши з сеї посади в 1901 р. вїйшов знов до держ. ради, де заняв становище віцепрезеса кола.

На становищі віцепрезидента перевів др. Бобжинський реформу шкільних плянів і організацію 5 і 6 кл. шкіл народних і 5 і 6 кл. шкіл виділових.

В тім часі потворено при всіх східно-галицьких семінариях учительських рускі школи вправ (у Львові розділено мішану школу взіцеву на дві окремі: мужеску і женеску), а в соїмі переведено ухвали що до утворення руских гімназій в Перемішлі, Коломиї і Тернополі.

Із значними перепонами стрітило ся з боку особливо подільського сторонництва внесенє о засновини руск. гімназій в Станіславові. Одначе др. Бобжинський умів по довгих переговорах наклонити парламентарну комісію польського кола до згоди на се внесенє. Вість про сю ухвалу парламент. комісії рознесла ся по Львові вечером, а на другий дань в ранці акад. молодіж устроїла відому демонстрацію явчу проти пр. Фялка, про котру першу вістку приніс до соймової палати по 9-ій год. в ранці п. Будз. привтавши виходячих з клубу руских послів іронічним окликом: „Вже трісла руска гімназія в Станіславові!“ І справді демонстрація згадана мала наслідки, що соймова більшість відкинула внесенє о засновини рускої гімназії в Станіславові, за чим пішла сецесія послів, нові вибори, рільні страйки і т. д. Др. Бобжинський в промові своїй соймовій вказав на сю радикальну агітацію і навів слова „Свободи“ видаваної тоді Будзиновским, в котрій було сказано, що нам не треба гімназій, бо розходить ся о під-

держуванє невдоволеня в широких верствах народних. Соймова більшість виїхувала се проти руского клубу, котрий довго приневолений був побивати ся, поки осягнув знов ухвалу на заснованє рускої гімназії в Станіславові.

За президентури д-ра Бобжинського перевела Рада шк. кр. давне домаганє товариства „Просьвіта“, Наук. Товариства ім. Шевченка і Руск. Товариства педагогічного (окрім того вносив і проф. Стоцький пропамятне письмо в тій справі до міністер. просьвіти) управильнення шкільної правописи в напрямі заведеної в словарі проф. Е. Желехівського поправленої правописи Кудішевої, а на тій основі переведено нові видання всіх шкільних книжок для середних шкіл, котрих печатанє віддано Наук. Товариству ім. Шевченка, котре се й досі задержало, а шкільна правопись ухвалена покликаною з руских професорів анкетною вїйшла також в урядах державних і в кр. виділї.

Від 1885 р. засїдає др. Бобжинський також в соїмі, де перевів закон про Раду шк. кр. з розширенєм єї обсягу ділани, а також закон про учительські семінарії і реальні школи.

В соїмі предложив також внесенє що до реформи виборчої ординації змагаюче до помноженя числа послів на 204, з котрих половина має бути вибрана загальним, прямим але лише в часті рівним вибором дорогою плуральної системи; друга половина має бути вибрана з чотирох заводових курій, сільської з 48 мандатами, інтелігентної з 28 мандатами, торгової з 16, і промислової з 10 мандатами. Сойм одначе не полагодив сего внесення і виборчої реформи взагалї.

В 1901. з уступленєм з Ради шк. кр. одержав др. Бобжинський достоїнство Тайного Радника.

Мандат до держ. Ради зложить др. Бобжинський, одначе задержить мандат соймовий.

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

Цісар підписав уже іменованє д-ра Михаїла Бобжинського на намісника Галичини а гр. Станіслава Баденьо гр. на кр. маршалка і нинішня Wiener Ztg оповіщує вже сї іменованя. Віденські парламентарні кореспонденції подають голоси пп. Будзиновського Евг. Левицького і др. Олесницького про нового намісника. Як звїщає Slowo р. руский клуб невдоволений, що бар. Бек що до іменованя намісника не оглядав ся на него і заповідають як найострійше становище супроти д-ра Бобжинського і не ручать за можливі наслідки. Die Zeit пише, що умірковані члени руского клубу змагають до виступленя, щоби визволити ся зпід впливу крайних живел, які в клубі творять більшість. Крайне крило намагає ся задержати уміркованих в клубі і приневолити їх до острійшої тактики, або до зложеня мандатів. Руский клуб так само займає острє становище супроти москвичів, котрих вважає явними союзниками польського кола. З польської сторони видано паролю, щоби не брати ніякої участі в боротьбі, яка настане посеред Русинів. — О скілько сї днівникарські вісти оправдані, покаже найблизша будучина.

В четвер збирає ся державна рада після великодної перерви на дальшу весняну сесію. Одначе не веселї розкривають ся вигляди на успішну єї діяльність. З одного боку німецько-чеський язиковий спір довів до великого розятрення не лише між Німцями

і Чехами, але й серед чеського табору настав великий розлад між молодочехами і хліборобниками. Так само невідрадні відносини в рускїм клубі мимо урядового оповіщеня, що там нема ніякого пересилєня. Крайне крило руского клубу під проводом Трильовського, Евг. Левицького і Будзиновського намагає ся розпочати найострійшу боротьбу проти правительства і хоче наглими внесенями спинити діяльність держ. ради та обстає передо всім за тим, щоби відбула ся розправа над наглими внесенями руских послів в справі надуживань при останних соймових виборах в Галичині. Як звїщає Die Zeit, п. Романчук відраджує від того, щоби в сій хвилі відбувала ся розправа над сими внесенями, позаяк польске коло виїхнує останні події львівські проти руского клубу і може довести до ще більшого відокремленя єго посеред парламент. сторонництв.

Правительство докладає всіх заходів до того, щоби дотеперішнє парламентарне положенє удержати і не доводити до пересилєня. Одначе дальший розвиток внутрішньо-політичного положеня буде зависимий головню від сего, яке вражінє зробить вироблений з порученя бар. Бека начерк язикового закону а на міністрів німецьких і чеських сторонництв. Сї міністри одержать тепер з відкритєм дальшої сесії держ. ради сей начерк язик. закона і тепер виявить ся, чи він буде одобрений міністерскою радою і чи можна буде єго предложити цісареві до вступної санкції.

В четвер збирає ся також Narodni klub і буде займатися розладом, який настав між молодочехами а чеськими хліборобниками підчас великодної перерви наслідком відомих статей днівника Venkov, взглядно наслідком спору між д-ром Пацаком і Форштом, а Пашком.

Тогож дня мали відбутися збори виконного віділу молодоческого, котрий приготував був уже ухвалу, щоби молодоческі послї задля язикового спору виступили з правит. більшости. Одначе сї збори переложено на 3 го мая задля засіданя Народного клубу.

В парлам. кругах застановляють ся над тим, щоби по ухваленю бюджету в комісії, перевести ухвалу єго en bloc в повній палаті. Можливо се однак при приміненю закона з 30. липця 1867 що до ухвалюваня обємистих предлог, але на се треба ухвали обох палат держ. ради і монаршої санкції. Сею справою мають тепер заняти ся провідники сторонництв парламентарних з президією державної ради.

Під Великдень.*)

Тямлю, як дитиною малою,
Нарвавши на гробах фіялок синих,
Росистих, сьвіжих, а сумних, як очи
Сиріт бездомних, біг я в церкву нашу,
В стареньку, мохом порослу церковцю.
Була велика пятниця. На плиті
Зимній, перед вороб'ятами царськими
Лежав Розп'ятий. З рук і з ніг пробитих
І зпід вінка тернового спливала
Невинна кров. Горіли сьвічі ярі
І сирій дим, як серпанок жалібний
Снувавсь на церкві. В головах стояли
Смеречки дві, помежи плити ткнуті,
І пахли. Тихо було, мовчально,
Так, як годить ся пред лицем терпіння
І жертви... Від села, крізь двері
Ішов далекий гамір, відгук того бою,

*) Сей вірш нашого поети дістали ми в хвилі, коли вже все великоднє число було зложено. А позаяк він ніколи не втратив своєї ваги, подаємо єго сьогодні. — Ред. Г.

Який безвпинно о життє ведеть ся,
 А крізь вікно відчинене вливав ся
 Від цвинтаря, спокій гробів, мир мира.
 До етін Христових клалось сонце ясне.
 А Він лежав з таким великим смутком
 На лицах білих і з таким терпінням
 В устах безкровних, так страшенно біднай,
 Що годі було дивлячись на Його
 Перед терпінням ніг не приклонити.
 Тяплю, з яким зворушенням сердечним,
 Цілуючи пробиті ноги—руки
 Клав я фіялки біля алапенниці;
 Тяплю, як рад я був, з душі цілої
 Хоть тими дьвітами пахучими, дрібними
 Великий біль Христови облегчити
 А віні?...
 Наві стаючи над гробом
 Божим, у церкві кам'яній, у місті,
 І дивлячись на них, що замість мира
 Несуть до гробу божого ненависть,
 Їд і гадючу слину на устах, а в лоні
 Одно бажання мести, хіть відплати,
 Я не квітки кидаю, а питаю
 Важке й тривожне, як колись питав ся
 Поет, земляк мій: Йсусе, Сине Божий!
 За що і за кого Ти розпинав ся?
 Б. Лепкий.

Просимо відновити передплату.

Новинки

— **Календар.** В четвер: руско-кат.: Симеона прп.; римо-кат.: Катерини Сем. — В п'ятницю: руско-кат.: Івана; римо-кат.: Филипа і Якова.

— **Вписи на львівському університеті** відбуваються спокійно. Ректор др. Дембінський перебуває у Відні, як доносить „Słowo polskie“ задля ріжних, університетських справ, а між иншим тому, щоби остаточно довести до реґляції тих студентів-Русинів, яких минулого року прогнано з університету. Ректор університету вважав відповідним відбутти інтерв'ю з німецькими дневниками. Між иншим зазначив він, що польська молодь дала йому слово, що не буде провокувати Русинів. Дай Боже! Ми зі своєї сторони вважаємо умисним відкликати ся до нашої молодіжки, щоби повила ся спокійно і аві сама не провокувала, аві себе не давала провокувати.

— **Реформа іспиту зрілості.** Міністер просьвіти др. Мархет видав додаткові розпорядки до оповіщеної недавно реформи іспиту зрілості в середніх школах. Сим разом міністер узглядив ріжні внесення, бажання і жалоби, внесені навіть з приватних кругів. Додаткові приписи відносять ся передовсім до тем письмєнного іспиту з викладної мови. Абітурієнтам подає ся до оброблення три ріжні теми до вибору, які може зложити краєвий інспектор з двох тритемових груп, предложених професором. При самім письмєннїм іспиті, в пів години по оголошеню тем, має ученик повідомити надзираючого професора, яку тему вибрав собі до оброблення. Сю письмєнну заяву долучує ся до задачі. В реальних школах темою задач з французкої мови може бути вільна задача або переклад, після того, чи ученик набув більше або менше вправи в тій мові. Каря за провини при письмєннїм іспиті залежать від способу і роду провини. В лекших випадках вистане перший раз напимненє і загроза карою, а при повтореню належить ужити строгійших середників. Предсідатель іспиту провіривши класифікацію письмєнних задач подає її до відома учеників, а если предсідатель не годять ся з тоюж класифікацією, то подасть єї до відома учеників аж по порозуміню з дотичним учителем. Устні питання з лязикових предметів мають бути назначені для кожного ученика з окрема. Предсідатель має дбати, аби іспитованє відбувало ся точно по новим приписам. Отже він не може допустити, аби при іспиті з історії рід-

ного краю входжено занадто в подробиці, або примішувано всеєвітну історію. Так само не вільно при іспиті прим. з математики сягати до математичної фізики і т. д. Іспит зрілості має операти ся головню на материялі пореробленім в останних двох клясах. Чи перепавший при іспиті абітурієнт може повторювати іспит зрілості, чи ні, про се рішає краєва власть шкільна. Вкінці зазначає міністер, що вправді неодному з учителів прийде тяжко примінити ся до сих нових приписів, однак належить ся сподівати, що учительство зжєє ся з тими змінами і буде кермувати ся зичливістю супротив абітурієнтів, чим піднесе ся довіре загалу до школи.

— **Цісарський ювілей.** Урядова Wiener Abendpost пише: Цісар кілька разів висловив бажанє, аби ювілей єго 60-літнього володарства опроваджувано виключно добродійними чинами. Щоби однак не ставити переиони давно приготованим торжєствам, монарх возьме особисту участь в двох торжєствах, а се в поході відєньської молодіжи в маю і в ювілейнїм поході в червню с. р. В инших торжєствах рішучо не буде монарх брати участі.

— **Наука в українській мові в церковних учительських школах на Поділю.** Каменець-подільська єпархіяльна шкільна рада 24. марца ст. с. р. звернула ся до подільської губернской земської управи з таким письмом: Найсвятійший синод указом 12 жовтня 1907 р. на імя єпископа подільського і брацлавського дозволив навчати української мови у Вишньцькій церковно-учительській і по 2-класових школах у відній години і на місцеві кошти. Шкільна єпархіяльна рада, одержавши сей наказ, запитала раду школи, які можна роздобути місцеві кошти, щоби платити учителям української мови. З надісланих школами відомостей видно, що для плати учителям української мови шкільні ради вїяких місцевих коштів не мають і не можуть їх роздобути. Обложити в сїї справі якимсь податком учеників неможливо, бо їм і так дуже сутужно платити за утримванє в школі. На думку шкільних рад в кождому відділі для навчання української мови треба буде завести по три уроки на тиждєнь, всього в трьох відділах — девять тижних годин. Визначаючи нормальную платою для учителів 2-класних шкіл 40 карб. за годину тижнево, для кождої школи треба признати суму 360 карб. Повідомляючи про се, єпархіяльна шкільна рада має честь просити губернську управу, чи не вважає вона можливим допомагати шкільним радам, асигнувавши стільки грошей, скільки потрібно для навчання української мови в 13 школах. Одержавши се письмо, губернска управа сими днями розіслала єго повітовим управам, щоби вони мали єго на увазі при укладаню проєкту видатків на 1909 рік.

— **Цікава жертва на пам'ятник Т. Г. Шевченкови.** У Кам'янці-подільськїм 17 служачих в канцелярії губернской управи в справах земского господарства згодились що місяця від лютого с. р. до сїчня 1909 вносити 1/4% своєї місячної платні на збудованє у Київї пам'ятника Т. Г. Шевченкови. Се що місяця складає 2 карб. 80 к.

— **Слідство проти Січиньского.** Радник Берзон переслухав сноді кілька осіб з провінції: Вл. Планєка, студ. IV р. прав, емер. інспект. зел. лєзн. К. Атяса з Дєлятина і Влад. Сеферовича, начальника стациї зел. в Збаражи. Останного переслухано на сю обставину: У п. Сеферовича перебував яко домашний учитель акад. Крижановский, Русин. Коли до Збаража прийшла коротка телеграфічна вість про убиєство намісника, акад. Крижановский мав ломати собі голову, котрий то студєнт міг допустити ся злочину і вкінці сказав: То певно зробив Січиньский. Ходить о виясненє, чому акад. Крижановский прийшов до такої конклюдії.

— **Ув'язненє акад. Назарука,** який в житю соціялістєв бере визначну участь, наступило оноді коло Бучача. Що до сєго арештовано пише відєньський адвокат. др. Роде в Zeit, що він потребує Назарука яко головного свідка в процесі проти Генр. Сенкевича, який припадає на день 18. мая. Если би до того часу

не випущено Назарука на волю, то буде жадати спровадження єго до Відня зі слідчої вязниці. Арештованє акад. Назарука наступило в звязи з ведєним слідством проти Січиньского.

— **Іменованє нових кардиналів** наступить — як доносить Corriere della Serra — на найближшїм папськїм контисторі, який відбуде ся в першій половині червця с. р.

— **Смерть кардинала.** В Реджіо ді Калабрія помер в п'ятницю кардинал кс. Тортанова. Смерть наслідком мозкового удару заскочила єго в хвилі, коли приступав до відправи служби Божої. Покійний був загалюно люблений і поважаний тамошним населєвом.

— **Русин віцепрезидентом намісництва?** За Mittags. Ztg. донесли инші позакраєві часописи, що одним з віцепрезидентів гал. намісництва буде іменований Русин. Gaz. Nar. на основі інформацій з віродостойних кругів заперечує сю вістку.

— **З нашим Великоднем** загостила до нас сєгорічна весна. Перший день великодних свьят був чудовний, весняний, теплий і погідний. Понеділок і вторник ранками до полудня дорівнували що до погоди неділі, а пополудні небо затягалось хмарками, з яких опієся від вечера до рана падав дощ, від якого дерева почали вкриватись зелєнню. Нинішній день також захмарений і дощєвий, але барометр не ворожить довгої непогоди.

— **Демонстрація на відєньській політехніці.** Студєнти політехніки у Відні урядили своєму професорови Енґлендерови бурливу демонстрацію за строгую класифікацію при іспиті. Проф. Енґлендер положив при іспиті 60 студєнтів, а перепустив лише 50.

— **Повени в Росії.** Ріки середущої Росії затопили много міста сїл і наробили мільонові шкоди. Частина м. Москви стоїть під водою разом з сусідними сєлами. Всі допливи Волги розлались широко по полях. Також Дніпро поватоплював прибережні місцевости. В Київї розтороцило ся много наладованих пароходів на Дніпрі. Причиною повеней є зливні дощі.

— **Бійка в божниці.** В божниці в Бродях мав в суботу промовляти єсионіст Абрагамзон. Але коли єсионісти почали сходитись, застали в божниці повно хуситів, які голосною молитвою не допускали до промови єсионіста. Слово по слові і в божниці настала бійка, так що нїодного крісла аві ліхтаря не стало на своїм місци. Порядок зробила жандармерия. Справа опинить ся в суді.

— **Жидівський зїзд.** В Новім Санчи відбував ся дня 26. с. м. з нагоди 26-літних роковин смерти рабина „чудотворця“ Гальберштама зїзд жидів і рабинів. Жидів наплило до міста тільки, що треба було 7 окремих поїздів до вивезєня їх з Н. Санча. На стациї зел. зімліло 16 осіб наслідком стиску.

— **Дивнє занятє.** Великі міста уможливають дивнє занятє для людей, що не мають нїякого занятя. В Парижі прим. є люди, що займають ся „охороною піяків“. За невелику ціну відироваджують до дому людей, що вже не можуть удержати ся на ногах. Деякі властители гостиниць замовляють на ніч двох або трох таких „анґелів-хоронителів“; подруги знаючи, що їх мужі в таких безпечних руках, можуть зовсім спокійно спати. Знов инші, головню старі, бідні жєнщини займають ся будженєм робітників до роботи. Велике майно набув собі чоловік, що виазбирував корки, чистив їх особливим хемічним процесом і продавав їх коршмарям та крамарям за 3—5 франків від сотки. Знов инший зібрав півмільонове майно тим, що збирав по лісах мурашки і виставляв їх на спеціальну температуру, так що вони надзвичайно розплоджували ся; сї мурашки розпродавав він міхами людям, що в околиці Парижа займають ся ховом дробу.

— **Дрібні вісти.** Гімназия в Дрогобичи буде свьяткувати в днях 23. і 24. червня с. р. 50-літній ювілей своєго єствования. Ювілейний комітет, на якого чолі стоїть директор тої гімназии, Йосиф Старомєйский, просить бувших учеників і учителів дрогобичької гімназии

о подане своїх адрес. — У Львові помер Станислав Маркевич, купець і радний міста, в 72. році життя. — В Синевідську вижнім в Kólk-y golnicz. забавляло ся весело товариство зложене з кількох урядників і жандармів. Серед охоти жанд. Ярошевський взяв від начальника зел. стації бровнінг і почав его пробувати. Нараз бровнінг вистріляв, а куля влучила начальника стації в груди. Раненого перевезено до Стрия, де лікарі не мають надії удержати его при житю. — Ухвалений гал. соймом закон в справі дозволу повітовій репрезентації в Городенці зтягнути 120.000 К на будову шпиталю в Городенці, дістав цісарску санкцію.

Оповідки.

— На будову церкви Рожд. Христ. в Вишлємі. Сердечну і прилюдну подяку засилаємо усім сим Впрен. і Всчтн. отцям, які не лише з правдивою християнською любовю і гостинністю нас приймали, але і словом своїм і ділом і своїми власними жертвами і приміром помагали нам на кождім кроці в збираню складок на будову церкви Рожд. Хр. в Вишлємі, і без яких помочи не булиб ми могли в поодиноких парохіях зібрати тільки жертв між їх вірними. Рівнож і ще письменно сим пересилаємо подяку усім сим вірним і парохіянам, в яких церкві, чи то і дома зібралосьмо дотепер отсі жертви: Парохія Новосілка з жертвами о. пароха радн. Рожевського Волд. 166 К, пар. Убине з жертв. о. пар. Юліяна Зельского 280 К, пар. Задвіре з жертв. о. пар. Тимотея Кульчицкого 303 К, пар. Яричів з жертвами о. сотр. Івана Пелеха 320 К, пар. Підліски великі з жертв. о. пароха Теофіля Яворовского 220 К, пар. Дідилів з жерв. о. пар. Николая Піджарка 157 К, пар. Неслуків з жертвами о. пароха Івана Курбачи 112 К, пар. Кренив з жертв. о. пар. Теофіля Захаряевича 150 К, пар. Куткір з жертвами о. сотр. Евген. Монцібовича 150 К, пар. Красне з жертвами о. пар. Іллі Андрущишина 366 К, пар. Утішків з жертвами о. дек. Карпа Винтоняка 100 К, пар. Балучин з жертвами о. пар. Николая Макуха 245 К, пар. Глиняни Замосте з жертв. о. пар. радн. Филемона Решетилевича 1145 К, пар. Глиняни Замосте з жертвами о. дек. Павла Бачинського 686 К, пар. Перегноїв з жертвами о. пар. Стефана Височанського 200 К, пар. Бортків з жертв. о. пар. Теофіля Дейніцького 176 К, пар. Скнилів з жертвами о. пар. Іларія Гучковского 115 К, пар. Фірлеївка з жертв. о. пар. Северина Левицького 221 К. Крім того еще у Львові, або на адресу Настоятельства Студитської Лаври в Скнилові п. Кульпарків, вплинули отсі жертви, за які сим тим більшу подяку пересилаємо, бо по сі жертви не трудилисьмо себе і не понесли видатків і часу: Дамян Костів з Дидьова 15 К, Дмитро Писанецкий 5 К, о. Кап. Панасинський, капелян з Кульпаркова 20 К; на руки о. пар. Мохнацкого у Львові 15 К, Апас. мол. в Улашківцях 4 К, Т. Михайлович 2 К; на руки ОО. Василян 48 К, о. Крил. Вилинський парох в Зарваниці 40 К, п. Т. Заячківский 6 К, п. пр. Стонкевич 5 К; на руки о. Вигнаньского 23К; на руки проф. в МрицаТернополи 22 К; Марія Сумик з Олеська 30 К, п. Василь Стефанівский властитель шлюсарні у Львові 10 К. — *О. Петро Курій*, парох в Вишлєму, брат Схимонах *Иоан* ч. св. Теодора Студ. в Скнилові.

— Поправка. У вступній статі ч. 85. „Христос воскрес“ має бути Мирноносць зам. Мирноносців.

— „Кружок правників“ у Львові вишукує занятя для своїх членів (ул. Кохановского ч. 1 Д) поручає спосібних кореспондентів, солідних мундантів для Впр. П. адвокатів, нотарів і для фінансових інституцій всякого рода — *В. Цмайло-Кульчицкий*, голова кружка. *Матвій Яворский*, секретар.

Посмертні оповістки.

— *О. Григорий Савицкий*, парох Східниці, дрогобицького деканата, упокоїв ся дня 24. с. м. в 52. році життя, а в 26. р. свьященства. В. с. п.!

Телеграми

з дня 29. цвѣтня.

Будапешт. На бажанє цісаря відбуде ся засіданє делегаций в червни с. р. в Будапешті.

Інсбрук. Сойм замкнено вчера по прийнятю наглого внесєня що до вибору комісії виборчої реформи.

Штокгольм. Прибув ту англійский король Едвард з жінкою. На дворці привитала їх шведска королівска пара і дипломати.

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ.

Готель, реставрація і карарія — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали 25.—28. с. м.: Йосиф Граховина, Берно; Давид Шенкельбах, Букачівці; Антін Гранчньский, Радехів; др. Михайло Кос, Перемішль; Ольга і Емілія Ляшецькі, Зборів; Осип Пеленьский, Жовква; Володимир Чубатий, Дрогобич; др. Теофіль Гвоздецкий, Липиця дільна; Гриць Демчук, Сокаль; Михайло Мах, Бережани; Алексей Салаяк, Бурштин; Атанас Скобельский, Золочів; Василь Фірман, Камінка струм.; Ізидор Сідохвер, Золочів; Беріш Шор, Золочів; Грицько Гуменюк, Пістинь; Павло Ярема, Доброміль; Климентина Долинська, Королівка; Евген Гнатик, Угерско; Ольга, Іванна, Василь Яремкевичі, Волче; Гриць Фрисак, Сфересків; Харитон А. Цюк, Самбір; Александер Яремчук, Полявка; Антін Грабчинський, Радехів; Іван Стрийский, Кіцмань; Петро Пхайк, Босири; Іван Пхайк, Пилипче; Михайло Олексів, Підярків; Петро Манастирский, Янів; Сибіля Рудницка, Угорщина.

В книгарні Тов. ім. Шевченка можна купити:
1) Розважання про терпіня І. Хр. — Ул. о. Е. Гузар. — Ціна 1 К без п. пер.
2) Розважання про терпіня І. Хр. для шкільних дітей. Ул. о. Ев. Гузар. Ціна 50 с. без п. почт.
3) Боротьба Дрепера з вірою. Я. Л. — Ціна 40 сот. без п. почт.

Colosseum
в пасажи Германів
при ул. Соняшній у Львові.
Нова сензаційна програма.
від 16. до 30. цвѣтня 1908.
Щоденно о год. 8. вечер представленє. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представленє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Поручає ся дешево і совісне
Артистично ритівниче заведєне
А. ЗІГМАНА
— у Львові, ул. Сикстуска ч. 14. —
Робітня металевих і кавчукових печаток.
Монограми, герби і всякі гравури — вивіски ритовані і лянї, прасовані бляхи для сторожий і товариств. — Поручає ся яко доставець ріжних руских товариств і Урядів парохіяльних. (24—?)

Контора виміни
ц. к. уприв. галицького акційного
БАНКУ
Гіпотечного
поручає
яко добру і певну льокацію
4⁰/₁₀₀ листи гіпотечні
4¹/₂⁰/₁₀₀ листи гіпотечні
5⁰/₁₀₀ листи гіпотечні преміювані
4⁰/₁₀₀ листи Товариства кредитового земского
4¹/₂⁰/₁₀₀ листи Банку кравого
4⁰/₁₀₀ листи Банку кравого
5⁰/₁₀₀ облігації комунальні Банку кравого
4⁰/₁₀₀ позичку краву
4⁰/₁₀₀ облігації пропінацийні і всілякі ренти державні
Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшим курсі деннім.

Працюйте і шазіть!
Товариство взаїмного кредиту
„Джістер“
стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові.
приймає вкладки на книжочки щадничі на 4% уділяє позички на сиритті за інтабуляцією на 6 прц.; і сплату розкладає на 10 до 15 літ (при 30 ратах щірічних виносить рата амортизаційна на капітал і відсотки 5 К 8 сот. від кождих 100 К позички.
Векслі приймають ся тільки 3 місячні, з 3 підписами, на 6 прц. до 7 прц.
Членами можуть бути позичку і дістати тільки члени обезпечені в „Джістрі“.
З зисків уділяв „Джістер“ на публічні добродійні цілі квоту 45.835 корон.
Вкладки 2,795,183 К.
Позички уділені 3,410,684 К.
Удїли членські 234,398 К.
Цінні папери 130,452 К.
Фонд резервовий і ниші 48,842 К.
Льокації 182,206 К.

Канцелярії Товариства при ул. Рускій ч. 20 отворені перед полуднем від 8—2 год.

Розклад залізничних поїздів
важний від 1. мая 1907.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:25	9:50
Кракова	7:25	9:45	—	8:40	2:31
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:16	5:40	10:30
Черновець	8:05	—	2:25	—	9:00
Черновець	—	—	3:35	—	12:20
Станиславова	5:55	—	—	—	—
Коломії,	—	10:05	—	—	—
Стрия	7:29	11:50	3:51	—	10:50
Пустомит	7:29	11:50	3:51	9:40Н	10:50
Самбора	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Любіня	8:00	10:30	1:55	9:20	11:50†
Рави рускої	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10†
Брухович	7:10	12:40	1:45†	4:50	8:20
Брухович	10:05†	—	3:25	5:30	9:35Л
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	в ночі
Кракова	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10
Кракова	—	8:40	6:15	7:20	12:45
Ряшева	—	—	4:05	—	—
Підволочиск	6:20	10:45	2:17	7:00	11:15
Черновець	6:10	9:20	1:55	—	10:40
Черновець	—	—	—	—	2:51
Станиславова	—	—	—	5:50	—
Коломії	—	—	2:35	—	—
Стрия	7:30	—	2:26	6:25	11:30
Пустомит	7:30	10:45Н	1:26	6:25	10:30
Самбора	6:00	9:05	4:30	—	10:51
Любіня	6:00	9:05	2:10†	4:30	10:51
Рави рускої	6:12	11:05	—	7:10	11:35†
Янова	6:58	9:15	1:35†	3:35	6:30
Брухович	6:12	11:05	2:28	5:45	8:44Л
Брухович	9:05†	12:41†	3:45	7:10	11:35†
Зимної води	3:45	8:40	4:05	7:20	11:00

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди їдучі лише в неділі і свята означені †, — в неділі і свята від 26/6 до 15/9 буквою Н, — в неділі і свята від 1/6 до 31/8 що день буквою Л.

